

Bauer Barbara
A MESSZIRŐL JÖTT FIÚ

Vannak emberek, akiknek a története jóval azt megelőzően kezdődik, hogy megszületnének.

Sándor története sem indul másként, mint sokaké a II. világháború idején.

A szerelemben fogant kisiút csupán egyszer tarthatta a kezében az édesapja, egyszer emelhetette büszkén a magasba, mielőtt életét vesztette a fronton. A félárva fiú nemcsak az édesapját, de később az otthonát is elveszíti, és útra kel az édesanyjával és annak családjával egy új élet reményében.

Katalin két özvegyember házasságába érkezik első közös gyermekként, és él boldog, önfeledt gyerekkort a Kárpátok gerincén, Székelyföld határvonalán mindaddig, amíg a család elhagyni nem kényszerül az otthonát 1916 nyarán. A tizenegy éves kislány élete egyetlen éjszaka leforgása alatt megváltozik, és már sosem lesz a régi. Sorra veszíti el mindazt, ami egykor a biztonságot jelentette:

az otthonát, az édesapját, az erdő hangját, a gyerekkorát.

Teréz születésekor hatalmas vihar vonul át a Kárpátok fölött, de mintha csak az égiek tudnák, hogy új élet érkezik, szétnyílnak a sötét felhők, utat engedve a csillagok fényének. A kislánynak és az édesanyjának szüksége is van minden erőre, jöjjön az az égből vagy bárhonnan. Teréz ott nő fel, ahol a fák őrt állnak a Kárpátok vonalán, azon a földön, amelyet soha elhagyni nem akar, amely mindent jelent neki, ahol úton-útfélen az ősei nyomára lel, még akkor is, ha születésekor ez a föld már egy másik országhoz tartozik. Talán éppen ezért ragaszkodik hozzá, mégis menni kényszerül, és az élet néhány nap alatt, egy vagon sötét mélyén megváltozik.

A sors ismétli önmagát.

Bauer Barbara új regényének főhőse három generáció sorsán keresztül jut el a szegénység, a talajvesztettség, a kilátástalanság mélységéből a gazdagság és a végtelen lehetőségek határtalanságáig.

Feltár előttünk egy életutat, amely bárkié lehetne.

De ez a történet egyetlen kisiúé, aki látszólag éppen olyan, mint a többiek.

De valamiben mégis más.